

РОДНИНИ.

Щомъ по насъ пристигне
Щъркелъ да лѣтува,
Почва да се хвали
И да се шегува:

— Имамъ си снахица
Шарена Калинка,
Зетъ ми е Комаря,
Славейката стринка.

А пъкъ Косю-Босю
Дето вчера мина,
По жена съсъ него
Падаме роднина.

Колкото за Вrabча,
Съ него сме ортаци,
И отдавна вече
Стари баджанаци.

Съ Гарвана отъ лѣтосъ
Станахме съседи,
Нали ужъ сме нѣщо —
Втори братовчеди.

Горската осица,
Дето тѣй е буйна,
Тя по стара майка
Пада ми се вуна.

По гори, ливади
Вече отъ години,
Всички сме другари,
Близки и роднини.

И. Стубелъ.